

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.29. Ecclesia Anglicana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

in ipso loco territorii Pontiniacensis ex nobili genere ortus, conversus est ad Fidem a duobus Sanctis Presbyteris Hibernis Caidoco & Fricorio, quos ad Galliam oram appulso in domum suam susceperat; post conversionem rigidissimum pœnitentiæ genus amplexus, bis tantum per hebdomadam cibum sumebar, & nulum alium, quam panem hordeaceum asperso cinere. Omnia sua mancipia libertate donavit; tum Presbyter ordinatus, & Verbum Dei non in Gallia modo, sed & in magna Britannia prædicans, uberes fructus retulit. Cum Rex Dagobertus aliquando ipsum invisisset, Vir Sanctus de fallacitate Dignitatum terrenarum, & terribili Judicio, quod illos, qui præsumunt, manet, gravi oratione diseruit. Obiit circa annum 645. 26. Aprilis.

Sæculum VII
A. C. 625.

vit. to. 11.
Act. Ben. p.
187.

Mart. R. 26.
Ap. An. 624.

§. XXIX.

Ecclesia Anglicana.

In Anglia S. Mellito Cantuariensi, postquam hanc Sedem annis quinque tenuisset, anno 624. 24. Aprilis fati functo, successit Justus, antea Episcopus Rossensis, cui Sedi pro se Romanum, potestate a Bonifacio Papa accepta, imposuit. Quippe Bonifacius redditis sibi Justi & Ethelbaldi Regis Epistolis, ad Justum litteras dederat, in quibus Laboris Apostolici successum

Beda II. hist.
c. 7. Sup. n. 24
ibid. c. 8.

sum

Sæculum VII
A.C. 625.
e. 9. sum gratulatur, hortatur ad constantiam, dicit, se ipsi Pallium mittere & potestatem concedere Episcopos ordinandi, ut eo facilius Evangelium propagaretur.

Ethelbaldi Cantii Regis Soror Eduino quinto Regi Nordhumbrorum, tunc inter ceteros Angliæ Reges potentissimo, nupsit, atque hujus Principis Regiæ, cui nomen Edelburga, alias Tatia, Conjugium conversionis Regis Mariti ejus & Subditorum occasio fuit; cum enim Eduinus misisset, qui eam nomine suo in Matrimonium expeterent, & responsum accepisset, non licere puellam Christianam viro Infideli conjugem dare, promissit, se non tantum futuræ Conjugi, sed etiam Comitibus, Presbyteris quoque & Clericis maximam libertatem Religionis suæ Ritus exercendi concessurum, edixitque, se ipsum illam Religionem susceptorum, si, a viris sapientibus diligenter examinata, sanctior & Deo dignior inveniretur. His datis Responsis dimittitur ad eum Princeps Regia comitante Paulino, quem eo consilio Justus Archiepiscopus Die Dominico 21. Jul. anno 625. Episcopum ordinaverat. Is in Regionem Nordhumbrorum adveniens, illos qui secum erant, in Fide confirmavit, atque etiam Paganos convertere adlaboravit, sed tunc quidem conatus optato successu caruit.

Inte-

Interim Bonifacius Papa sciens, Regem Sæculum VII
 Eduinum propenso in Religionem Ca- A. C. 625.
 tholicam animo esse, data Epistola hor- c. 10.
 tatur, ut Christianus fiat, & permovere
 conatur adductis argumentis; veri Dei
 potentiam esse infinitam, Idola vero in-
 ania simulacra, ipse potius omnium Prin-
 cipum, Imperatoris, & Regis, Vicini sui, Edelburga
 Edbaldi exempla sequeretur. Scripsit Regina.
 quoque ad Reginam Edelburgam; læta- c. 11.
 tur de ejus conversione, nam eam cum
 Fratre Rege Fidem fuisse amplexam per-
 ceperat, exhortatur, ut Conjugem omni-
 bus viribus Deo lucrari contenderet, &
 hac super re ad se scriberet. Cum his
 Epistolis munuscula nomine S. Petri,
 quem eorum Defensorem appellat, Regi
 Interulam auro intexto pretiosam, &
 pallium, Reginae speculum argenteum,
 & pectinem eburneum auro ornatum
 misit.

At Bonifacio Papæ datum non fuit,
 conatus sui fructus cernere, nam eodem
 anno 625. 25. Octobr. e vivis abiit, cum
 S. Sedem tenuisset annis septem & decem
 mensibus. Duabus Ordinationibus men-
 se Decembri Presbyteros viginti septem
 & Diaconos quatuor, aliis temporibus
 Episcopos ad diversas Ecclesias viginti
 novem creavit. Clerum amavit, eique
 Distributionem † integram largiebatur; † quales ho-
 die sunt Di-
 at Acolythis prohibuit, ne SS. Marty- Canonico-
 rum rum quoti-
 dianæ,

Sæculum VII
A. C. 626.

rum Reliquias tollerent, aut cum Diaconis baptizarent, sed volebat, ut in hac Functione Subdiaconi Diaconis ministrarent, & SS. Reliquiæ a Presbyteris tollerentur. Cœmeterium S. Nicomedis perfecit, & dedicavit. Ipso defuncto Sacra Sedes sex mensibus & octodecim diebus vacavit, tumque 14. Maji anno 626. ordinatus est Honorius ex Campania Petronii Consulis filius, qui annis duodecim sedit.

§. XXX.

Conversio Regis Eduini.

Bed. II. hist.
c. 9.

Honorio S. Petri Sedem tenente Eduinus Rex Nordhumbrorum ad Fidem conversus est. Nocte Paschali Regina uxor ejus filiam peperit; & ecce! ipso Festo 20. Aprilis anno 626. Sicarius a Rege Saxonum Occidentalium immissus Regem invadit, duos ex comitibus interficit, & ipsum Principem vulnerat. Cum vero Diis suis Gratias ageret, quod se ex hoc periculo eripuissent, Episcopus Paulinus tunc præsens, Deo Gratias agebat pro felici Reginæ partu, dicens ad Regem, Reginam precibus suis hanc prolem a Deo obtinuisse. Grata fuit Regi admonitio Episcopi, promisitque, se Idola sua abjecturum, & Jesum Christum adoraturum, si victoriam de Rege illo, qui sibi per parricidam insidiatus erat, tribuis-